

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt nullus ex ecclesiastico ordine, per manus impositionem remedium
accipiat poenitendi. lxxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

negociis. Unde non est liber à laqueis diaboli, qui se militia mundana voluerit implicare.

De illis qui relicto religionis proposito ad seculum redeunt. Cap. LXVII.

H qui post sanctæ religionis propositum apostatant, & ad seculum redeunt, & postmodum pœnitentiæ remedia non requirunt, communionē non accipiant sine pœnitentiā, quos etiam iubemus ad clericatus officium non admitti, & quicumque ille est post pœnitentiā habitum secularem non præsumat. Quod si præsumperit: ab Ecclesia alienus habeatur.

Ex cœcil. Arelatē si, cap. 3.

Quod nullus religiosus & sanctus careat peccato.

Caput LXVIII.

Nullus sanctus & verus caret peccato: nec tamen ex hoc definit esse iustus vel sanctus, cum affectu teneat sanctitatem. Non enim naturæ viribus, sed propositi adiumento per Dei gratiam acquirimus sanctitatem: & ideo veraciter se omnes sancti pronunciant peccatores: quia in veritate habent quod plangent, & si non reprehensione conscientiæ, certè mobilitate, & mutabilitate præuaricatricis naturæ.

Ex dictis August.

Ut penitentes à conuiujs & ornamentis abstinere debeant. Cap. LXIX.

Quod penitentes à conuiujs & ornamentis, atque alia veste abstinere debeant, & discordes pellantur ab Ecclesia, donec ad pacem redeant.

Ex decr. Lucyp. p. cap. 5

presbyter penitentem non reconciliet, nisi episcopus eius suus iubeat. Cap. LXX.

Vt presbyter non interrogato episcopo non reconciliet penitentem, nisi absentia episcopi, necessitate compellente.

Ex cœcil. Africa. cap. 30.

Nullus ex Ecclesiastico ordine per manus impositionem remedium accipiat pœnitendi.

Caput LXXI.

Alienum est autem à consuetudine Ecclesiastica, ut qui in presbyterali honore, aut in diaconij gradu fuerint consecrati: hi pro crimine aliquo suo per manus impositionem remedium accipiant pœnitendi. Quod sine dubio ex apostolica traditione descendit, secundum quod scriptum est. Sacerdos si peccauerit quis orabit pro illo: Unde

Ex dictis Africa. cap. 30. Ex decr. Leonis p. ad Rusli c. 16.

huiusmodi lapsis ad promerendam misericordiam Dei priuata est expetenda secessio. Vbi illis satisfactio si fuerit digna, sit etiam fructuosa.

Vt ordinati in grauioribus peccatis deprehensi, non minus impositionem, vt laici accipere debeant.

Caput LXXII.

Ex cōcil. Cartha. cap. 27. **I**tem confirmatum est, vt si quando presbyteri vel diaconi in aliqua grauiore culpa conuicti fuerint, qua eos a ministerio necesse sit remoueri, nō eis manus tanquam poenitentibus vel tanquam fidelibus laicis imponatur, neq; permittendum vt rebaptizati ad clericatus graduum promoueantur.

De clericis qui corporali delicto delinquunt si restaurari possint. Cap. LXXIII.

Ex epist. S. Isidor. ad Massonem. **N**ulla est in huiuscemodi sententiis decretorum diuersitas intelligenda, quod alibi legitur in lapsu corporali restaurandum honoris gradum post poenitentiam. Alibi post huiusmodi delictum, nequaquam reparandum prioris ordinis meritum, hæc enim diuersitas hoc modo distinguitur. Illos enim ad pristinos officii gradus redire præcepit canon, quos poenitentia præcesserit satisfactio, vel digna peccatorum confessio. At contra hi qui neque a vitio corporis emendantur, ad hoc ipsum carnale delictum quod admittunt, etiam vindicare quadam superstitione temeritate nituntur, nec gradum utiq; honoris, nec gratiam communionis recipiant.

De his qui altario Dei deseruiunt, si subito stenda carnis fragilitate corruerint. Cap. LXXIII.

Ex cōcil. Euerdēsi, cap. 5. **H**i qui altario Dei deseruiunt, si subito stenda carnis fragilitate corruerint, & domino respiciente dignè poenituerint, ita vt mortificato corpore, cordis contriti sacrificium Deo offerant: maneat in potestate pontificis, vel veraciter affictos non diu suspendere, vel desidiosos prolixiore tempore, ab Ecclesiæ corpore segregare: ita tamen, ut sic officiorum suorum loca recipiant, ne possint ad altiora officia vltius promoueri: quod si iterato velut canes ad vomitum reuersi fuerint, & velut sues in volutabris immergi iacuerint, non solum dignitate officii careant, sed etiam sanctam communionem non nisi in exitu, percipiant.